

Sygn. akt II CNP 74/11

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 20 lutego 2012 r.,
skargi Spółdzielni Mieszkaniowej „D.” w P.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego
z dnia 27 listopada 2009 r.,
wydanego w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej „D.” w P.
przeciwko Miastu P.
o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W związku ze skargą powódki Spółdzielni Mieszkaniowej „D.” w P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 27 listopada 2009 r. należy zważyć, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. Skarżąca wprowadziła powołanie tego przepisu, jednak z zamieszczonego wywodu wynika, że wskazała jedynie podstawy skargi, powołując się na naruszenie przytoczonych przepisów przez rażąco wadliwą wykładnię i oczywiście niewłaściwe zastosowanie. W istocie zatem wskazała podstawy skargi, spełniając wymóg określony w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c. Nie wskazała natomiast przepisów, z którymi wyrok jest niezgodny, nie spełniając tym samym wymogu konstrukcyjnego skargi, określonego w pkt 3 przytoczonego przepisu. Wymogi określone w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. są odrębne. Jest tak dlatego, że nie wszystkie uchybienia wytykane w ramach podstaw skargi powodują niezgodność wyroku z prawem, a przepisy wskazane jako naruszone w podstawach skargi nie zawsze są tożsame z tymi, z którymi wyrok jest niezgodny. Brak zamieszczenia w skardze któregośkolwiek z jej wymogów konstrukcyjnych oznacza, że wniesiony środek nie jest w istocie skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku i jako niedopuszczalny podlega odrzuceniu.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.